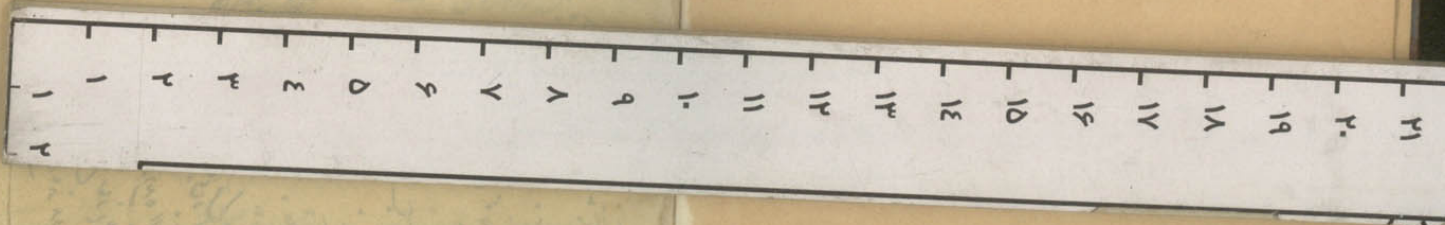

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

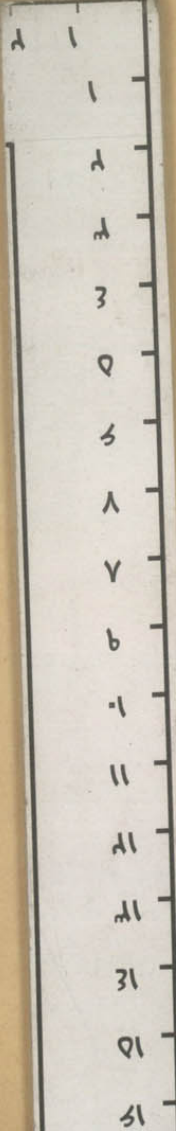
خطی

۱۶۵۲۸

۱۶۵۸
۲-۷۶۹۳

۱۷۵۸
۲-۷۶۹۳

بسم الله الرحمن الرحيم
 بزم سادیت خود
 زین سر بر این سر
 بسم الله الرحمن الرحيم

نام خداوند سبحان
 خداوند دانای پیرش و کم
 که از فرط سادگی اندرمان
 توانا و قادر و قوی
 که خواهد مضمی بر سهویار
 که خوانند اندر بر تهر تار
 بسم الله الرحمن الرحيم
 بدی پیکارش امیر قشون
 ند بهر از پیکارش چون
 ملی شخص و انامی پس کرده کار
 حسین خان بدی نام در پیکار
 ز شاه جهانیش لقب معتمد
 بهر کار کردی همیشه مدد
 برش انفتاد و او را چنان
 همه خسته را نمود او سال
 که بازرد

بزم سادیت خود
 زین سر بر این سر
 بسم الله الرحمن الرحيم
 باد هم کرده از نام
 پس از فرخ سادیت
 عید صاب و مودت

که باز رود گون و بس جگره
 همه خالصه ملک شاهانه است
 مدار کسی بچی ملک و سرای
 ز شاه جهان بیع میکن برز
 ز من خواهر راه تصرف دران
 که خیر بماند خرد اندران
 در هم صورت جمله بکم کیفیت
 که نکند زبانه کرد و کجیف
 چنین کرد فرمان شهنش
 گرفت و بد مالک از فرود
 علا و دران کرد در مالیت
 زیاده روی بر تمام دست
 تفاوت درین تفاوت نفع
 که شکر دادند مردم کجیف
 قصای حکم انجمن کانت
 رود او فرنگ کند کار را

بسم الله الرحمن الرحيم
 بزم سادیت خود
 زین سر بر این سر
 بسم الله الرحمن الرحيم

یک کشور خسروی شد بخت ابادش هموس آن گنجت
 زمین راستی خواه و در دروغ چراغ مکتب زار و فروغ
 همه گفتندیم بود بهر خواب کوار او شیرین جوی کجا
 همه ملک ایران گشته ز هم رنگ کج که سردان در هم
 ز بارین حضور کردان اسیر که بند بهر دقت و سیرت
 پس خست با عیس از طهره نه قاره الا هر خرد رفا
 روان می طهران نهو یاسا کند دفع ظلم و مظلوم جاسا
 ستان همه زور و شب می خور بد طالع در شرق و غرب خور
 شهنشاه ایران چو ادراید زین قهر بد روح اید پاید
 پس لرزات پس از حرکت بد کرد تو توفیق در حرکت

شهنشاه ایران در اوان شد بدی او پیش و تو اسیر شد
 از بجا میوی فرنگ کرد که اصلاح سازد مزاج کند
 خلاصه جان کار آمد رعایت بشود هم زور و زور شهنشاه
 همه مردم در ایران ماجرا بوقعا و بلیا شد و دعا
 همین قسم بلیا بدی شهرو نهان افکاش شد شکسته
 ۶ خفتن ایران ز راه پس فاد در راه میل و پس
 ۲ که شرطه باید شود ملک ما باشد یا ایران کی بهمن
 ۳ ز هر جای ملک و فریا کرد نظام جهان جمله بر یاد کرد
 نتیجه بودا نیمه با می بود ز فعال دستور با است کو
 جلاله او شد تقصیر غصبا لک کوی چن دانه های غصبا
 یک کشور

چونه جهان شهنشاه را
 همه مردم در ایران ماجرا
 همین قسم بلیا بدی شهرو
 ۶ خفتن ایران ز راه پس
 ۲ که شرطه باید شود ملک ما
 ۳ ز هر جای ملک و فریا کرد
 نتیجه بودا نیمه با می بود
 جلاله او شد تقصیر غصبا

نهان افکاش شد شکسته
 فاد در راه میل و پس
 باشد یا ایران کی بهمن
 نظام جهان جمله بر یاد کرد

که ایران تو مرکز ایشیای
 مکن انچه به صلاح است
 درین بین مورس را سزاوار
 سرفه خودت ستم را گردان
 زرای کج خویش است ایران
 نمودند سورش تو این ایران
 زرای کج مستبدین خاندان
 نه درین کسری این ایران
 که شرط باید یقین سیر
 مگر اهل مجلس شد خضر
 که مستبدان هر چه خواهند
 نه از اهل نفس هم بگویند
 خواهند شرط آنچه خواهند
 به فضل عاقل است در آس
 تقی بدش را ایصاب
 به این از خیریت بگریز خود
 بزنده و بار نهند خود
 همه مردم رس گرای قول
 شده از ره ترغیب از اول
 که کز این بنامست که در
 نه ایران باین شرط و فصل
 بخانه تکلف جمع اند
 زتکار کسب و از هر
 تمام کسان تظلم بر کردار
 تمام کسان تظلم بر کردار
 تمام کسان تظلم بر کردار

تمام بزبان دین صلاح
 گرفتند عزمه ز راه صلاح
 همه گریه کرده در شکار
 ز راه موغظ مینسب فرار
 کی آن جناب نصیب نصیب
 که بدین بنش نجیبی تاب
 جو اوس بود نام و فضل و آب
 گرفته همه شرط در لب
 که شد قوم سریش زرد
 دو صد تن از دیش راه
 بر این دینت و به پلورند
 کی زخم منگوبه سکنش رفته
 دیگر سید احمد سنی رسول
 برادر بد او را بر دو رسول
 بی سگ و چوب از راه
 ز دمی بد این سینه سحاب
 کرده سعادت دمار سیر
 همه جمع کشند بر باد سیر

Handwritten marginal notes in the top right corner of the right page.

همه جمع گشته در یک مکان
پوسه کارگان گشته جان
ز شوقی دو غم خونخوار
سنت تا بد که در همه
اگر جمله خواهم تمام بیان
کتابی شود پر ز زار و بیان
کسی که ز خود پدید در دست
نه خود دوست کرد که این است
شریر و دشمن زین کتبه
تن هر سه در خاک کنده به
چنین واقعات چنین همه
بود خود سری در میان
اگر شاه همیشه قدرت
نمودی بحق جان حجت
ز سر زار این ظلم برداشتی
که میان بکرگان گشته
و کلین ملک قوی نمی را
بکین پنج و مکر در این پنج را
پس آنکه خواهی شتر از هر کس
و بندگان بگیری شایسته با یک
کتابت
نور دیده

خجاست بیک و بچوب تقا
کبت بنده ز نام با دستها
که دیگر کسی سوی اینها روان
نکرد و بسبب حال موسوزان
همه اهل بار در و اهل محل
گرفته سپر با زین
ز هر خانه و کوی جمعی گرفت
سده جمع خانه مکران
ابا میوایان دین تویم
در خانه کرده جمله قسم
نه بار بار باز در خانه و سرا
فریب نه که در سر این هوا
ولی شاهزاده بود چنین
سده که کار و گرفته جان
ابا سعی و خجاست در زیر
که جوانان وی جمله بر آید
همه شب که ز گاه و دروازه
که از نرسایه سرها
که فتنه سازند بر پا حوام
سایه در فکر سودای خام

Handwritten marginal notes on the left side of the left page.

۱ در آرزوی آن که در عالم بود
 ۲ مگر آنکه در عالم بود
 ۳ همان کسی را می پس کرده
 ۴ ز راه جهان گشت با مراد
 ۵ اگر خواهی از آن عقل و خرد
 یکی فری باید او فراد
 جوان امرش بسیار
 بخت بد روان محو خراب
 مدام آن پس چه کوه عیان
 میان خسته بچنگدینه
 حاسی بود همه کلمتتها
 چو از برده کرده عیان رازها

صد صدم

تو کتیب و در کتیب
 سر پادشاهان عالم گشته
 بشیر طبع کن بقوت با صواب
 غنا صرا که جمع با هم شود
 چنین تو چون اقبالیند
 حضور صاکی با که اندر خراب
 مکن تقویت تا نظم شود
 شغفیه که امر از کتیب
 قوام و در دیرش بظهوران شوند
 که اسوده کرده مردم ریش

صد صدم

چو خندان طلب زهر سوسند بمه نقل این کوی گوی شد
 کشیده چادر ز ریش دوسر ابابرج و طبل با کوفه
 سوسی سجد و بر اهر خستند همه ز طغیان همی خستند
 که ز جان ما چو آینه باشیم ما مالدولت زمین
 بمسجد یا هم و مسکن کنیم که خود خارج از دین و دین کنیم
 همه ملک و ملک را را خیزد و یا سوسی خارج از ایران برید
 شنیده که از مجمع مکر آف یکی داد پاسخ که بر خود خاست
 همه ملک و ملک و اب زمین معه ملک شاه جهان ازین
 چو این شنیده از خردان نخود جمع کردند جمعی کران
 همه طبل با خنجر می گشتند سر برود اثاث سرار و گشتند
که زمین پس

که زمین پس با بر این ما میوس و لیسوا کرانیم ما
 مگر خانه زادم ما برده ایم و یا صلحه در گوش خود کرده ایم
 که هر ساعت از بر عهدی نوس بطهران ما نیم رو خون عروس
 هموزان خیمه چین چنگ نیست بطهران کنیم روی از بر پیست
 نخواهم چنین زندگی داس کفن بریم به بود زمین پس
 که آنگاه سوسی دلک است کوه بهامون گشته است تحت
 کانی که همراه او را است بمسجد نبد حکم گشته است
 همه سوسی مامون شدند ابرز چادر شدند زمینان
 که هر جا روی حلیه بهره سویم در اینجا جانیم مکره سویم
 اگر حلیه ما نیم در این دیار همه خون ما با بر برید راز

بهر وضع و هر نوع طواف او نشسته گوشتان دور
 اگر نام جمله کنم اشکار سانه گویای شرب با وفا
 گرفتار نفس و هوا گشته اند در طایر و میان پر پر گشته اند
 در آنکه و بدست جمعی جو خوش کردند مادی و کنای غول
 شک با وجودت همه لشکر قضا و کسرت همه
 بهر ساعت از هر طرف تیرا روان گشته اند مکره و دعا
 ز این بهار بویاده و سوار رخسار جنگی دو صد مرد گدا
 ز ایندست همه در اینجا نبد جای خوردن و فستق در راه
 کسی ز نظر و این طرف آید نه زینها باها طرف آید
 اگر تکلیف نخب گشته او سوی جانبین بند روان آرد
 چنانش

خلاصیم مطلب از سر می که سر در دارد کرد در
 درین هر خط الرجال نمانده که صدر ایصف تعالی امر
 شتمل با کمان و دست جهان چنانچه کرده در یاری کمان
 رسالی که بحضرت سبط لوی اورد سانه با شهاب
 و طیفه و عا که نداد دست کس بکلمه ترفند آن آفتاب
 رنگ رفت بر چیز کا ختم مرا خانه ما بود نصر و ختم
 همه خرج طفل خود ختم عیان زود حیرت می ختم
 یکی قطعه ارضی خریدم بند که سازم بهی خانه بهر سفر
 اکنون ز زمانه و ندارم که ز دست زینا بر خود خبر
 یکی منزلی کا نذر و یک نفر شود ساکن و خورده زینا
 هنوزم شد ساخته ای کز لطف و بدت شود و سکتیر

کز دیده کل روزی از صبح
 جان کرد سانه سحر
 همه تیرا را انقضای

دود تن که هسته بی کار به چنین نمود تعیین هر روز
 که انی ریش بر سر بود ازین قوه هوشم ز سر مرد
 بناچار کردم مصلحت سلیم که که شود قلبت از سلیم
 دولت نرم کرد و کمالم که سرفراز کردم میان لب
 همه اهل طفال هر روز شب دهامی تو سازند خود در لب
 زاده ازین مایه بخش است که هم صفا کلام انجوش است
 نوعی مایه رنگ ای سیر که اسوده است بر باد ویر
 کی از سوره های قرآن مام که حفظت و عزتت بین نام
 بود خط استادن باهنر که در پیش تو بر و سب نظر
 فو کاتب از حجب فقر بیک صفت کرده با می سطر
 مداره

نازد سا ان عالم پس نظر کن نهفت او را به
 که کلمات مانند رود کلام حق است و بر سر ساز
 برایت جز آدم زبهر حفظ رود هر معانی بعد جز حفظ
 از ان پس نظر کن این بر کن تو خود دست او کرد و کبر

به حکمت عیان جمله کلمه
 همه خود جان کرد و جمله خود
 بنام کرد تا که حفظ صحیح
 همه نمه مارا بلفظ صحیح

مینمایند لا تقیل از حیوان بحیوان دیگر مید
 میکرد انفتباه بند میدهم اهل علم را لا الدین
 النصیحة (هرگاه مرگات شیرکاو یا الاغ بالو سفید
 بزومیش را ببینید لا میل بسبزی یا زناک
 یا اسمانی یا دنک تیره شده یا ابی فیروزه
 یا بپریده شده یا بترش نباید بخورند پناه
 بر خدا امیدم زود دست کشند سمیت قابل
 موزیست این شیر بد ترا سموم مینمایند
 یقین و سبب اینکه شیرکاو یا شتر یا الاغ یا
 زهر خواب میشود برای آنست که در مرغ چرا
 و صحرها و کوهها شبها تاریکی صبح گیاه در سبکه
 زهر دار خورده نشناخته نیست چرا که تمام
 کا

(Faint bleed-through text from the reverse side of the page, including phrases like "لا تقیل از حیوان بحیوان دیگر مید", "میکرد انفتباه بند میدهم", "الاهل علم را لا الدین", "النصیحة", "هرگاه مرگات شیرکاو یا الاغ بالو سفید", "بزومیش را ببینید", "لا میل بسبزی یا زناک", "یا اسمانی یا دنک تیره شده", "یا ابی فیروزه", "یا بپریده شده", "یا بترش نباید بخورند", "پناه بر خدا", "امیدم زود دست کشند", "سمیت قابل", "موزیست این شیر بد ترا سموم مینمایند", "یقین و سبب اینکه شیرکاو یا شتر یا الاغ یا", "زهر خواب میشود برای آنست که در مرغ چرا", "و صحرها و کوهها شبها تاریکی", "صبح گیاه در سبکه", "زهر دار خورده نشناخته نیست", "چرا که تمام")

Faint, illegible handwriting in Arabic script, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible handwriting in Arabic script, likely bleed-through from the reverse side of the page.

گیاه های حکما را مضار و منافع آنها را
 حیوانات می شناسند و محالست گیاه زهر دار
 یا نخر را بخورند می شناسند و میداند که آبا
 عجد اشیند فهمیده رسیده اند از تعلیم آبا
 و امهات خود که وقوه حمیزه و دانش خود را
 و شامه خودشان را مگر آنکه سهوا و غلطی در یک
 داخل علفها و جشایش نباتات که دیگری از
 جیس بشر میچیند می آورد در اخور آنها پخت
 بنا دانست که انوقت حیوانات بخورند ناصح
 روشن نشده یا شب تاریک شده بخورند
 بنا علیه شیر آنها مسموم شود و از رنگ و
 و طعم و بوی شیر نمیتوانیم باین نشناختن
 همان

شیر پستاندار

شیر پستاندار کرم کرم نخوریم چرا که زهر است
 ولیکن القوم لا یفقهون و پستی بشر را از حیوانات
 میفرمایند (من لا یعرف ضاره من نفعه من
 لا یعرف حیب بحن عدوه تعدد و امن لیها)
 شیر مصنوعی بیست یک کوزه طباشیر چهل و نه کوزه
 بادام یکصد و چهل و چهار جزء اب و از
 جز شکر است با یک مثقال کلاب اینها شیر پستان
 اهل است لغاب برنج صد جزء از جمله اغذیه
 معتبره (مصل البین) لاطفات مقویات شمرده
 میدانیم که هزاره مدا و امعالجه مینمایم
 یا مصلات غذایه برای بیمار آنیکه مبتلاء
 هستند بعلت داء درم التهابات باطی با

Faint, illegible handwritten text in Arabic script, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible handwritten text in Arabic script, likely bleed-through from the reverse side of the page.

مثالین به لا بلور انجیل سوزا (لا یا ذیا
 بیطس) شگری بودن بول شاش دم یا قند
 بول شدن لادرا عشاء البول و اعضا
 والای المثانه با این درم هلا غذای انها
 از این فرار است بنجر به واستکشاف کلینک خوردن
 باین دستور درست بتا سازند این غرضی ^{شده}
 که حصل اللبین نامیم در صد مثقال شکر
 یا بز نامیش را در جای کوزه گاشی لایزی بخار
 اگر نشد ناچار مس که سفید و تازه سفید کرد
 بچوشانند و در هر حکام جوشید چند چکه
 اب لیمون در میان او بچکانند یاد و دانه
 لیموی سبز تازه بچکانند نانه قطره هر چه بیشتر شود

در هر روز هر فصل از زمستان بهار پس میرد
 فوراً لایزیده که شد شیر لایزیده مانند شود
 نیمه ان منجمد بنجه دیگر اب صاف زلال
 چکیده خالص شود پس صاف نمائیم بیالایم
 و چکیده او را بکیریم (و دوسه دانه سفید
 تخم مرغ تازه زده کف نموده را بوی زده بر
 بز نیم خوب و د و باره نرم بچوشانیم زنا بالا
 او قیاق می بندد پرده سفید می بندد
 و رویه شیرین و سرشیر لایز و اخوز و قیاق
 و کسطه و قسطه و اشته نامند لایز زان
 قیاق او را بکیریم و بالکهنه سفید چلواری
 صاف نمائیم یا آنکه چکیده نمائیم او را زنا بالا

[Faint, illegible handwritten text in Arabic script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, illegible handwritten text in Arabic script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

چهار پایه و زیر او دیزی بلوخی یا شیشه یا چینی
 بهم چکیده او را بکیرم و غدا و دوام بر لطیف
 مفید است Δ بیماران دردهای کلیه
 سوزا که فقیه Δ ابهارا صاف نمودن Δ
 آب سخت کردن Δ آب مثل کردن Δ بکفتار
 اصفهانها که مثل میزنند پاکیزه Δ الا صاف نمائیم
 ابهای خوراکی Δ از طبقات دیگرها و مانسها
 دکلهها و خاکها در ظرف فخاری Δ پاکیزه
 چلواری Δ نام و در ایام ساعات خود Δ چکیده
 صاف شود یا در خمه یا بلورنی فخار بر رهم و با Δ
 چهار پایه بکند ارهم و در زیر او دیزی گذاردند
 که دستها بر سرش به بندند چکیده منقش شود

۱۸
 ۳۴
 اب با دان برف کل لوده را صاف نمائیم و آنچه
 مواد جواهر غریبه یا حیوانات عجیب یا میکروب
 سمیه که داخل آب هم باشند باین تدبیر از
 میان بروند و انسان صحیح پاکیزه Δ جانور جانور
 دابه خورده بیمار نشود اگر چنانکه ابها
 کندیده باشند و لا علاج زواری با اوردند
 یا لشکری یا حجاج یا اهل شهر دهات Δ ابند
 لا علاج بوی کند انهارا بکیرم خوشبو Δ
 تقطیر سازیم زاج سیاه Δ فقال چوب Δ دام
 بید مکره و میان ابهای کندیده بیندازیم
 تا چند ساعت بوی کردن مجلاب حمام Δ با
 دباغخانه همدان یا خزانه حمامهای طهران

بالحیوانات اب بنارهای شهر بلد اهلی
 پاکیزه شوند یا زغال نیمکوبیده و زاج سیا
 و ریش خوب گراهه طبع موی بد اب میرود
 خوشبو میشود بسیار خوب تجربه خودی
 فقیر است لا قدری سرکه انکوری و باد ^{بلبی}
 تازه هم زده ام اب انبیا پانصد ساله ^{سدا} فجلاب
 باد لا یکشنبه روزها نمائند بهتر خوب
 تراست فایده ندارد مطریه صحت بدنها
 هم نیست خود اب هر چه بیشتر بماند آنچه
 کثافت لجن ماهی حیوانات سمیه دارد خود
 مجوده نشین شوند و خاک او هم خانه ^{زخوات}
 میکروی شوند درسته بمانند (باد ادم تلخ)

(حصه زرد الوهستند) (ناماسه دیک د سنی
 زده ام) (اب منجلاب بختیاری و هم روند
 و ایل جافها و ایل سکوند) (ایل مردانه و ایل
 هوشنگ آباد) (جام نکر سندی) (الله بابا
 هند) (صحرای افریقا) (ورای ابشور تلخ
 کندی) (قهاب نان و درشت صفهان
 اب سد) (باد هکان همه را صاف خوشبو
 بدین دستور مکرر مجرب خود بند فقیر ^{سند}
 برادران همشهریان جاویدان مرزوم سامان
 ایران کیفیت شرب حال الاکل و مناسب ^{دینها}
 خوردگیها) (در میان خوراک خوردن خورد
 خود از یک باد) (باد یادگار) (ارنسبار ریش)

بناید محمود

[Faint, illegible handwritten text in Arabic script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, illegible handwritten text in Arabic script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

نباید بخورند و نباید هم دوغ ابکی و شربت
 ابکی و سکنجبین بکی (یا تا از جمع ابرو میخ را بزرگ
 ریزه کنند میانه کاسهای باب اول چینی که
 خیلی بنماید از مایه کمتر و از آب بیشتر نمایند
 (دوغ کله لیل) (ماست و کم آبش خیلی در چو
 اب بسیار قوی معده را ببرد هضم دیر تر شود
 عاقبت انجام کار بسوه الفنیه را واستسقاء ^{اصول}
 نثاره شود بلا کلام (چونکه او مستسقی است
 آبش کشند) (اگر چه میداند که ان آبش کشند)
 و باز هم نباید که هرگاه نفس طبیعت را بطلبند
 ندهند یا بخورند (برادر صورت تشنگی آنها
 قتل است چرا که خشکی قبضت جو خفایت
 بیشتر شود

بیشتر شود و محل هضم و مضر معده و مخسرت
 عمومی بدنست (خیل لامور) اوسطها (لا بخند
 بخور تا که جانت) (لا بخند) (انکه از ضعف کاسه
 و لا تیسطها کل البسط و لا تن ملو و ما حرم
 اگر چنانچه طبیعت خشک شود پس ناچار ناگزیر شود
 مضطرب بطلب عطش را در لب خشک در لطف
 شود (وقت ابتداء هضم غذا در معده) (تعب
 که لاهها و نمک معده و شوره و بوره که با سکر
 و کربون و دوغهای ترشیده تیه معده پس
 این حالت اگر بخورد از تشنگی التشرک میبرد
 و اگر آب بخورد مضر معده و معطل کننده آلات
 هاضمه بلکه مضر روح است (مفاجات و سکنه

[Faint, illegible handwriting on the left page]

[Faint, illegible handwriting on the right page]

۷۴ ۶ ۵۹

نخوردند یا اگر لابد نهند اندکی بخورند بسیار
 کمتر از لقمه الصباح بلبلان مصباح را باند ازه که
 صبحها زهر غلغله ناشناختی میخورند زیر چای لقمه
 (همین قدر باید در شب بخورند بشرط آنکه)
 میوه و ترشی و برنج و بختیاقه ماست و میوه چای
 با هم ترکیب نشوند هرگز چرا که افتاب در ^{نقطه}
 و حرارت غریزی در آن لحاظ و استنشاق هوای
 آکسیژن در آن لحاظ و خواب خور خور در ^{محل} و
 لابد آناب مقاومت کند از هضم ندارد ^ج لعل
 ضرب برند و زحمت بیند و بیچار شوند اگر این ^{جو}
 غذاها در شب بخورند لاسیما اگر خواب برند
 دیگر بدتر است پس اگر بسایید در غذا و شب

هستند

لا اینها هم برای رطوبتی بلغم مزاجها ضرر میدهند
 هرچه بخورند بلغم میشود لا مستحیل الحظ
 غالب میشود بلغم گردد نباید بخورید قوه بلغم زیاد
 کند پس نباید غذای نشائی خورد مانند
 سیب منبئی با قلا لویا شلغم کدو میشود
 و مستحیل الحظ نباید بخورند بلغم مزاجها
 ابد ابد مضار منافع مشروبات الکلی
 انما الخمر والميسرة الا زلام ولا نصاب جس
 من عمل الشيطان لا فاجتنبوه لعلکم تفلحون
 لا که بنیدن غمرا لعنب لا مشروبات الکله
 الکلیات لا مشروبات روحیه لا عرق کشمش
 لا ام الخبائث ام الفساد شراب لا ايسينك

لا عرق خرما لا عرق ارزن لا عرق کاوایانه
 لا عرق کاوزبان لا تمام مسکرات با انواعهم
 لا روم شمپانیا لا چانپالسه باشد لا باسم
 اینها که مردم لا ابالی شارب انجر معتادند
 لا ارومیهها و ارمیهها و بهودیها و جویبها
 لا مذ هب در دین خودشان عموماً
 مهلکند یا بحس مشهور است لا سبها
 بالاحص در جوانان عصبانی مزاج هبتر
 مزاج رموی عصبی و قرجه رثوی و قرجه کبدی
 والتدرن الرثوی والتشج العصبی والرغشه
 ولقوه و افلیج لا وجنون الکلی لا دیوانگی
 شراب لا ما لخرلیای عرق لا و شدن

وسودا و رجعت غذا و آخرموت
 X موت فجاة و بغير كلى و ادم كشتن و چنگ
 جدل و هزلیات و مسخره X با ده نذر هر سر
 شرمیکند X انچنانرا انچنان ترمیکند X
 کاری که سبب بے ابر و رئے و فضیلت و اچشم مراد
 افتادن باشد چه شمر تمام مظاهر خدا
 انبیاء سفراء و جمیع اولیاء هدی تا امروزه
 حکماء اطباء نیلاء امریکا و اروپا و آسیا متفق
 علیه میباشد که استعمال شراب عرق بحکم
 عقل حرام است و در تمام اروپا امریکا
 پولیس سرگرفته و جاسوسها میگردند که اگر
 شراب خورده مسته را ببینند بگیرند سه ماه

زندان نمایند سیصد فرانک جریمه میدهند
 با اینکه شرابهای سر بهر کهنه با نصد ساله
 هزار ساله در فرانکستان اصل خوب ^{است} اعلی ^{خود} امون
 نمینورند و غنم اکید مینمایند که کسی بعد
 نخورد با آنکه در لاین کاشولیک کرپستان
 حلال زلال است و در لاین یهود و قراین
 X حلالست نه در کفنه و تورا و انگلیس
 باراء کشفه خسیصه خیشه خود شامع ناک
 شراب بیغش می دگسترانیکند ارند بخورند
 فرانکستانها فوجیم و ابراناه و اقوماه و احمده و
 علیا X شریعت غر و ملت حنفاء اسلام
 که حرام مؤبد فرموده X من غشلتی طیس منی

ولا تقر بوالصلاة وانتم سكارى نماز را ساقط
 ناپچه اند ازه رد نموده شریعت اسلام پناه
 بر خدایا اکنون در برابران ارامنه یهود صد
 مقطر را بک نخود تنگوره اسید دو کو بوی در
 یا شجر ف یا اسید زرنجوز یا کرمش منیدل
 یکی از اسیدات املاح معدن میزند با ریج
 بادیا نیسون در چین زده یات سبز سراج
 که میخواهند در پختقال از تیزاب که از خاک
 رنده و خاک ازه چوبهای شوره دار ^{سبز} قاقاز
 نمکد ارقلیاب دار که خودشان نمیشناسند
 میزند زهر قاتل آتش سوزان از ان ابله شیرین
 کند پخته خام را بر عکس جگر خام را میبزند
 سبزه

شراب کهنه از آنکورد عسکری یا تبا کهنه
 ۲۵ درصد جزء الکل گرفته از درختها
 مو آنکورد سیاهی دو فر سنگی بند را بشوید
 درخت درختک شبرازارومیه اذربایجان
 و در شام و بیت المقدس اشتها را بکافور
 مع ذلک سوء هضم سوء القیه نزول شعبه
 دهد در او اخر استجمال را الکلیات از
 بخار افتادن معده رنندرجست یا الحسو
 در آب عصا ۲۵ درصد هفت الکل دارد
 در شراب سیب کلابه کجایه ناد و ازده
 در صد جزء الکل گرفته رسیده شیرین
 شده اینها را طبیعتا در خود در خنها و عرق

کشمش ایران نصف نصف اب میزنند اسحاق
 یهودی بکار بیت ارمنی اصناف اولی و ثانی
 عرق کشمش چهار انش ^{است} نصف و الکل صد
 خود بنده دو اکشید ام برای تحلیل اجسام
 واجسام معدنی و تطهیر تغسیل جراثیم و قویات
 لودام موسکو لودام . مقام لودام
 ساختن در توپوتیک او دواسازی
 لا پنجاه مثقال این عرق مقابل یک من شراب
 فعال است ماده فیسولشوریه فعاله او چون
 مقدار الکل در عرق بیشتر است لهذا حکم
 عقل ضررش برای بدنهای جوانان ^{عصا} است
 مزاج بالانز بیشتر با شراب است ^{است} در تو میکشد ^{است}

(Faint, mostly illegible handwritten text in Persian script, likely bleed-through from the reverse side of the page.)

و ماد و تیشی فعاله ماده اوست زودتر کشد
 اینها همیشه از آنکه از آنکه
 مردم را از آنرا که کل چوبهای سوخته برق زد
 الوان مختلف بدستور العمل فوق الکالیاب
 مظهرینند مغشوش میفرشند با اسمها
 مخصوص و الوان مخصوص و طرزها مخصوص
 از برق لامع و الیتریک قاطع قانع میسوزند
 جگرهای جوانان نادان ایران اسلا مرابد تر از
 دعا میسوزی پروستانهای امر یکی که سها
 پاینده میزند تا ایران آمدن بیش از پانصد
 مجنون الکلی را دیوانه تیراجی دیدم ام
 الکلی را اجرا در فرنگستان امر مجس میبایند
 جزا بر او میدهند چرا که دیوانه مینامند

پنجاره جاهل را پیش از اجل (یعنی اجل جاهل)
 بنفسه لا تفعل لعدو بالعدو (مادام جاهل)
 عدو و نفسه (کلیف بکون جیبیا لغیره) (کلیف
 نداند ضرر خود در مایح) (بیشک شمشیرش
 زبها هم زبها هم) (از چقدر سبب زینتی شایسته
 حیوانات دیگر هم از اینها عرق میکشیم عرق مغشوش
 ساختگی مغشوش (قال صلی الله علیه و آله من غش به
 فلیس منی) (لعنة الله علیه) (الکل اینها هر که
 رند و دزد و آدم را میکشند) (سمیت عرق
 شراب کل) (سبب زنی) (معادل منقال
 عرق الکل نکور هر دارد بیست منقال الکل
 سبب زنی برابر صد منقال انکو و کوشمست است

اورا متقلب دزد غشاش فلاش شراب
 فروشان ایران (ابالوده پین اسب و خرد
 بجای شراب و شاش خود سازامقظرا بجا
 هرق خورد جوانان اسلام ایرانی ^{هند}
 (ازرو پناه بد ترجمیل ترند) (سلطان ^{مظفر} ایران
 اخیل من لشعلب) (دشمن جان و مال ^{رض}
 ناموس ایرانیان هستند) (و خود را دست
 سلیم نوح داد اند و ایرانی میخوانند ^{را}
 و پارس می شمارند نام را و حال آنکه سبند
 نوزده سال است پول جمع میکنند در میان
 در پنجاه برای خورد ایران و سلطنت ایران بر باد
 دادند و لا تو منوا الا لمن تبع دینکم را

ماها فراموش گردیم (سینه خود کوه و ناخن بشه کن)
 خصم کرموری بود اندیشه کن (عد و ک عد دینک)
 هوشیار شوید دشمن هستید (خلاصه) کراچای پسر
 نه پاکست (یهود مرده مپسوید چه باکست) اگر که شرابها
 تیره که ارمنی و شرابها ای جهود که امفها ای بدست مغشوش
 حرام هر تا تلوی آنها نیکه بکمال مباحها میخورد و میخورد
 (یک پترا و را جواز داده اند بفحوا قمرای متصبین خورد
 که جاهل قاصرنه باین مقدار اسباب زبادی خون
 وفوت و اسانی هضم میدهند) بدلیل نکه ترشح
 معد برای افراد (چنین فتوی مغنی الکلی مزاج شده
 (عوامرا فاعل مختار حرا از ادعویده) هیئات هیئات
 میا ترغون) خوب بود باد صبا از طرف ایند رویش لپرا

اما عرض نماید بیان حال اهل شرق اسلام را
 که اسناد محترم و مفی معظم و پزشک افیم (عرفت شیا
 (و غاب عنک الاشیاء) ای طبیب فتوح خیر کرده
 لیک سوراخ دعا کم کرده (مسمومین با کسکات)
 الکل مصشور از زاده ازد و هزاران با قسم الکل
 و تشنج الکل و قویج الکل و جنون الکل و قمع الکل
 و رمد الکل و رما تیزم الکل و فراق دم الکل و سرام
 الکل و العقل الکل از و سکه کونیاک اینست
 بطری بیج توان می بینم (در هیس و بیص که مواد
 محمود دران) (و ناده فعاله و سولشور اینها را نه خورد
 نه فرشته میبندند و مباحها افتخار میبندند اینهمه
 عقاقیر طبیه و جواهرات و درینیه و اسیدات و املاح
 و کربوناتها

وقدویات اکسیر نیات از و ثبات هید رجینیات
 مکبرت و نیر اینها در ^{رگها} ها وید های برن لامع
 که نفهمیده رسید به استعمال دارند مضار منافع
 قد رشبت موضوع محمول ندانسته هزاران زن
 حامله بچه مرصعه میبرد از ستم و ای بر ^{وای} ^{من}
 وای بر ایران من ^{لا} جشید جم بد ستیاری زندگی ^ک
 نادرین شراب انگور ^{شاید} ^{لا} روح قهوه
^{لا} می برنک عقیومین که چون ز قرح دهد فروغ
 تو کوئی ستاره یمن است ^{لا} دختران نادر و شیر
 و پسران نادر و شیر ^{لا} سیاه مو سرخ رو ۱۴ ساله و ۱۵
 باید با قیچهای فولاد خوشه انگور مهره و سیاه و سگری
 بانباتی بعد ز زرد ستاره سهیل بد ^{خت} باقی بچینه

و در میان مرتدان چینی کوچک پس از آن ^{خمیره}
 بر رک چینی در سردار برزند که دست باورند
 تا پر شود در آفتاب سر بسته با سر پوش کسرخ ^{وکل}
 یا سمن ^{لا} بنفشه غنچه را جوزهنگ میخاک ^{چیت} ^{در}
 بمقدار منقسمه بعلم میزان ریختند بد ^{سور}
 آذر آباد ^{لا} پور بهرام ^{لا} و خسور ^{لا} وزیر علوم ^{نصر}
 تا چهل روز پس از آن هم ^{لا} دختر ^{لا} با چوب ^{لا} برتقال
 نارنج ^{لا} لیمو نارنگی ^{لا} برهم ^{لا} برزند پس از آن ^{نیم} ^{لا} خمر صاف
 با ابریشمها باز دختران پسران رشد رسیده باز
 مشک غنچه چند خطریات بهارات زدند ^{لا} با چنگ
 بریط ارغنون ^{لا} ناده ^{لا} منقال ^{لا} از آن در سر سفرها
 در پیران آفتاب پرست از شصت سال منجا وز

میانہ غذا ہا در شبہا برای تفنن میخوردند بنا
 و تازبان کاوس شراب بادہ تاب جمشید آورد
 اصطر الشکاه کهنه او مرا برامے تبرک و تهنیت خود
 لا جمشیدیان ایرانیان میخوردند از قواعد مختصر
 افتاب پرست است انهم بدین دستور مکرم از آن
 جوهر خورشید و شب از عکس افتد در جاش خاک
 جش فر دوش و شب تا حشر غلایا پرورد لا در خم ل
 پیریمان لا در جام مهر زرفشا لا در دست استاقی
 جان لا رخسار جانان پرورد لا کجواتیان همکین
 دل کبابشان لا حی خورده اند خون شهیدان
 شرابشان لا این شراب پودہ و

لا و شربنا علی ذکر الحبيب مدامہ لا

بها قبل ان تحلق الکرم اینها بوده است
 لا بودم از روز من از سلسله بادہ کشان لا که
 نه از ناک نشان بودند نه از ناک نشان لا صفت
 شراب نه اب پیش خرواسب و نه شامش بخاک
 انهم ارمنی و یهود لا یا تیزاب خاک آردہ رندہ
 سوخته حرام انهم شلغم غایت رجا و نهان
 تمنا از دربار دولت قولشولک و اولیای عظام
 ایران مقام انکه این خیر خواهی بر برای رعیت که
 ودایع الٰلهیه و درخت طلای بادشاہد عد
 نمایند نیاورند فرو شدند لا بد تر از زهر قابل
 یا از شراب خود ایران که از همه عالم بهتر
 تر از آن لذت تر بر فرض خوردن حرام الحظیر

روی دمر و انشی بخود منافی تقلید فرنگی
 ترکی هندک اطیشی فرانسه و آنکر زنده ارجی
 لاتی و قومیت که کردن و از وی خود بیرون رفتن
 بخود من خرج زیه و نه مدهد بخود پار کلیم خویش چو این
 کتم بخود سبب خراج حال و مال و مال ملک و ملت از آن
 اذن و مرد کودکان تازه چو خانان در ایران حلون
 حاجت اول نوع بشر است بخود حلون حاجت دوم
 بشر است بخود حاجت سوم نوع بشر با همه حیوانات عالم
 لباس اینهاست که انسان تنها لازم دارد و
 حیوانات دیگر محتاج نیستند چو اینم خود را مثل جنس
 بشر بوده لکنه تنغی می کند از بدن ما هر در بدن
 و فرنگی ای بیشتر آمدن و کوفه زنده و صحت و رویت

از دست اندازی

از دستمان رفت سهاست دولت و ملت و ملت
 و دیانت و مذهب همه و ابالای توحش تمدن
 و فرنگی ما بی اسم کنادیم پنج هزار ساله ناموس
 ملت فرسیان و علماء کبران و خوشوران زیاد
 آنکر زبان رفت برای سر پاشا شنید عبدک کز
 کردن بند بسن با ستوم دست گرفتن
 را شنیدن عرق خوردن سبک راه چس کشید
 منکر انبیا و اولیاشد ک خدا بشا ختن تمدن نامند
 ماکل و مشرب ماوی خانه مسکن جا بگاه
 خوردن و نوشیدن بخود پوشیدن بخود
 بخود ملا بس اهم است اهم است اعظم است ان
 همه سه ما محتاج دیگر با الا از رفقه از خانه کس

نمی رسد از خورد و خوردان و خانه کسی نمی رسد
 دشمنان بکلاه سرنگه کرده بمیزند ^{بلا} بیعت
 اللّٰه کفر ^{بلا} و دوستان نگاه بکفش خوب کنند
 خرم کردند کلاه برای تعصب روزگار
 میگذاریم نه برای سرما و گرما لباس هم برای ^{چشم}
 هیچشمه و ابرویست ^{بلا} و له ^{بلا} التظافت
 من الایمان ^{بلا} بهترین لباس حال عالم
 و اشکال ملائیس انسان از زن و مرد ^{بلا}
 پارسینا کبر و مجوس است با محس دوم پوشاک
 مصریان است سوم حجازیان از زنانه و مردانه
 لباس صحت است چکه دوره خون را ضرر ^{سازد}
 احتقان شریان ^{بلا} نماید و دم و عائی ندهد

مرد

تمدد آورده نماید احتقان نمی نکند بنظر
 سنگین نماید دل طپش ندهد صد مسامات
 نماید و حافظ صحت باشد بر عکس لباس مروره ^{بنیان}
 و فرنگیان که از تنگی و بستن پارسیانها و چوهارها
 و دو قطار بستن کولهای سبزه و چل بند و فرنگی ^{بلا}
 و کراهن که اول ضررش از تنگی احتقان ^{بلا}
 زکهای نجا و ورم و عائی نماید آورده ^{جلید}
 معده نکهد استن دوره خون ورم کردن باها
 و بیماریهای نواع مختلف بحکم عقل و حس ^{بلا}
 و تیغ سر بالا کشیدن ^{بلا} بعد از آن ^{بلا}
 مالیدن بصورت و سبیل و کیس و نای دندانها
 دقون مالیدن و بالایی پوست بدن و سر و لیس ^{بلا}

[Faint, illegible handwriting on the left page]

[Faint, illegible handwriting on the right page]

مالیدن مرهم اسفند اج و زرنج و سر و قلع
 و نیز ادرجا اسفند دوپلم و دوفریات تمام
 اینها ضرر دارد برای چشم و برای بد غفلت نکنید
 بد مرزیت بسوزد که جگر جا نسوز باشد هفت
 دو دفعه حمام آب گرم در خانه ناچار باید که
 ملا بسها انسان جد جلب وطوبت بخورد نماید
 صحت بد هرگز آید ایا ایش بخورند که اگر در
 رویم بناگاه غرق شویم یا رطوبت نده شب زانه بر لباس
 زاله و رطوبت و آب بخورد نیک لباس و عبا پیراهن
 باشلوار صدیری سقویا لظو و دخت زمستان گرم
 چشم کهنه پوست برسیاه باشد و لباس پشمی شبهاران
 نازک لطیف یک لا باشد و نباید خنجرها بکنند

و بالطوعباها از تنشان نامر خوب محشکد در
 معتدل بکنند و اگر ترو تیلی شده از عروق با
 یاب یا برف فوراً بکنند و لباس خشک
 نازک بپوشند یا محشکند دوباره بپوشند
 و الموان رنگارنگ بهترش خاکه و تربتی سفید
 و مرزک سیاه در تابستان گرم گرم گرم تراشید
 و در زمستان از هر رنگها سرد تر رطوبت دار
 تجربه اکلنک عبد فقیر میرزا موسی صفا پس با
 کریمت از دخت سیاه پوشیدن زبان در ددر وقت
 زمستان چهار پونباید سه ماه چهار ماه یک لباس
 پوشیده نازک بنازک نوبنوب مخصوص کر که در
 معد و امراض عدد در شهر باشد باید هر روز

دخت فوتازه سفید پاکیزه پوشند. رخ
 تنک دوره خون والایات تنفس را خراب کند
 همیشه رختش را بشوید و قد موزون نبلند بچند
 نگو ناه زشتی. جگر سیاه سفید را بارک شقیق
 و جامستلا رخت تنک بدرد مرض و زردی
 و همواره باید سر و صورت و چشم و سوراخ ^{سنها}
 و گوش دهان دندانها را با صابون بورد ^{درد} شست
 در میان آب صابون دندانها را هر روزه
 با اسید پوزیک بشویند یا مسواک یا دهان شور
 یا فورچه چرا که سلاح انسان دندان اوست که
 هضم اول غذا و لذت شیرینی را با او بفهمد کرد
 با دام جزوقند خورد با او بعد ناخن سلاح ^{ست} دیر

بوی دهان کند دهان را برود خلال کردن
 ریش بر قوه مالینک دهان شوی کردن. ^{همچنین}
 هر روز پاک نمود و بیرون کشیدن. ^{چرا که} خون
 گوشها را با بشوید و شرطها که اهسته است
 با کافور بود قند فنیله داخل گوش نمایند خیلی نرم
 چرا که. ^{بلا و بوی} ^{بلا} خراب نمایند
 با هستکی را می همیشه با گوشها پاکیزگی نمایند ^{بلا}
 روغن بادام یک چکه با اسید پوزیک محلول با کافور
 بشویند گوشها را بنرم نرمی هستکی. ^{بلا} دستور
 اطفالها و کودکان هم. ^{بلا} مثل حفظ پدیران و مادران
 ممانند در شستشو پاکیزگی لباس الوان لبه ^{چرا که}
 گوش سر بد بول اربهنر زخود سال از دم دارد ^{بلا}

1. ...
 2. ...
 3. ...
 4. ...
 5. ...
 6. ...
 7. ...
 8. ...
 9. ...
 10. ...
 11. ...
 12. ...
 13. ...
 14. ...
 15. ...
 16. ...
 17. ...
 18. ...
 19. ...
 20. ...

1. ...
 2. ...
 3. ...
 4. ...
 5. ...
 6. ...
 7. ...
 8. ...
 9. ...
 10. ...
 11. ...
 12. ...
 13. ...
 14. ...
 15. ...
 16. ...
 17. ...
 18. ...
 19. ...
 20. ...

با کمال هوش بخوابد الثالث في الهواء الجوى
 هوا باد غاوتت که محیط بسط کرده زمین بد
 مادهاست و کثافت هوا فیما بین میانه ماها
 از پائزده ای بست فرسنگ راه ^{میشنا} که بسیار
 خوب است بلکه زندگ و حیوة مخلوق خدا از ^{بنا} پائزده
 و جمادات و نباتات بوجود باد است و مجموع همه این
 کتوله بخلوله غار نام او را نامیده ایم بخوب
 السماء جوالاوس نزه دارند نه طعم دارند نه بوی دارند
 باد ولیکن ترکیب و مخلوط است ^{کوت} از اکسیر
 دوازده جزء در صد غمخ با ازوت که هفتاد و
 جزء در صد است ازوت و از پائزده از آنها پیدا ^{میشود}
 اجسام ذی روح در میان بادها بخانورین ^{امیکر}

بخوابد

بخوابد این باد با شش نامم بخوابد بخوابد
 کرونیک بخوابد بخوابد بخوابد بخوابد که محال
 این باد از همه خالی باشند و اما ^{همه} عتیرین
 داخل نمیشود هیچ ترکیبی و هیچ چیز داخل ^{کست}
 عتیر نمیشود مگر غرضی است از آثار ^{باید}
 میشود و جوره مجوره کونا کون اختلافات مختلفه ^{دارند}
 در نسبت اصل خودش اکسیرین ای اکسیر
 اوستیک بخوابد بخوابد یا گازین یا کاس ^{بخوابد}
 و مریات و مزه سنگین است از باد که روشن ^{میشود}
 و آتش میگیرند همه اجسام و اجساد و عناصر
 که با او همراهند و در میان او پیدا شده اند ^{الک}
 بیات جاویک نقطه و بیات جنس و بیات مکان ^{هستند}

۵۱

[Faint, illegible handwriting in Arabic script]

[Faint, illegible handwriting in Arabic script]

۱۱۳ / ۱۱۲ / ۱۱۱

چکه آن نقطه آن آتش است آتش زن جهان
 میان ذغالها بسیار نقطه آتش سفید مینماید که
 فرو روند فرو شود در میان اکسیرن آتش کبریا
 شدت حد بسیار بر آتش عظیم شود و این همان آتش
 که لایحه خیلین برای تنفس حیوانها و هر حیوان
 جهان و انسانهای دنیا آدمها شما همه جا
 همین آتش است و جان جانان جهان از کسیرن آتش
 و هوا روح حیوانان همه مینماید بدست آتش
 آغازینک بے بوی بے مزه است که انهم از یاد
 اندکی سبکتر است از هوا که نمیسوزد نمیکند
 بلکه خاموش مینماید همه آتشیهای اجسام
 آتش گرفتهها و اصل نمیکند ارد هر چیزی که
 قوه

قوه برقه و مغناطیسی داشته باشند آتش بگیرد
 و مانند کتخازم که بالایی زبان شعله آتش میزند
 یا اینکه بال آتش می باشند مثلا اگر شمع قوه
 یا مومی دود و عطر روشن بنمایم و فرو نمایم در
 ازوت همان دم خاموش میشود بالاتر از یاد
 و زودتر از نفس انسان برای آلات تنفس کبد و
 سفید بسیار بد است زبان دارد تمام جانان
 د اطف میکند اگر در هر آن و هر مقام و هر ساعت
 که حبس شد ازوت و جمع شد ازوت در جو هوا
 ازوت بنماند و هر انسان و حیوان که آنجا باشند
 و میزند و فحاشه مرگ مغناطیس ناکهها که از ازوت
 و اسفیسکیسیا مینمایم و اگر بدینیم که زیاده

۵۴

خفه میشود در آب برای اینست که سرش زبانه
 و در زیر و میا ابهای بد کند بیه ازوت آنها را
 اسد کاربونیک CO حمض کربونیک H_2CO_3 اسید
 اول گاز CO میباشد مانند نطفه که حاصل بوی مخصوصی
 و مزه او گردند و رند CO_2 و در هوا CO_2 میباشد
 CO منشأ و منبع و مبداء آن در جو زمین از
 از حرکت لاک پستی حیوانات میشود و در زمین ^{کند}
 CO اسد فنیك نفسها بر اذها بولها اذرها گشا
 فتهای اشیا حیوانات است CO خلقت اسید CO_2
 و از سوختن و التهاب حرقات CO گاز دیگر هم پیدا
 CO که او کسید کربون و در کشته بسیار بدست
 CO سم شد بدست باید بیدار هوشیار بود CO بیان آنکه

همه در آن

همه بر او CO ناخواندگان بداند که لاجرا
 CO با دهن CO هم در اند در در CO در آن
 حمض کربونیک CO_2 میباشد CO_2 طبیعیا CO_2 توأم ^{مان}
 است بدلیل آنکه حی بنیم که اگر آدمیزاد قوت کند
 و نفس بدمد در سرشیشه یا قلع یا کاسه بلبلوی
 یا قلع که بر باشد از آب هاک حی بنیم که
 سفید زشد و متفکر و متکون میباشد و تولید میکند
 کربونات جبر که اهاک باشد که دیگر توانم CO_2
 و اینفقره CO_2 مخصوص است برای صنعت الهی
 و همچنین مشهور است که متولد و متکون میشود از ^{نفس}
 کشیدگیها در سینه که اگر در CO_2 در میان این CO_2
 گاز CO_2 حیوان فوراً میمیرد CO_2 چکه از رسیدن

[Faint, illegible handwritten text in Arabic script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, illegible handwritten text in Arabic script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

بشامش تا ذکیر فی حیوان که از بالایی چشمه
 او سرد از بوی آن میمیرد همه براد در بدند که هباد
 وهو که انسان حیوان است نشان مینمایند در
 یک جزوه و جزوه اکسید کربون سم قاتل میخورد
 بیماریها از این جهت است بخارات آنها از
 تنجرات الهای سایله موجوده بر بالایی خود کرده
 بالایی فی حیوان میگردند لیل نکه خود
 وهو محتوی است بر بخارات آنها این است که حیوان
 در علوم طبیعیتات با محس که حرکت و قوا و رتبه
 و ذراتها سیکه در شب پایشن می بند نامند
 و نذا خوانند و از این سبب منکون و منقطر نمایند
 مینمایند باین جوهر که هه باد است بدانند

وجه وقت منکون و میبارد پس از آنکه تصعید
 بخارات زمین بی بالایی جواسبها در سر کوهها
 بلند در میان دره های بنیم بالایی که در جزوه
 تحویل میگردد از گرمی حرارت ناشعه که از
 کاینات فضای جو نامین در مرتبه میزد و قوه ذره
 زمین بخود پس میگردند که کاشی بر جمع الی
 از ازماست که بر ماست بالایی کند که در
 و کار بون خودن بخودن بر کرد بالایی
 بخود کنه که هه نیک وید بالایی و کل انسان الزمناه
 طائره و عتقه بالایی با نظاره مظهر که ذریعین
 بیکسکه است در هوا و فضای جو هشتاد و
 عنصر بسیط از اجزای معان حیوانات لایق

Faint, illegible handwritten text in Arabic script, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible handwritten text in Arabic script, likely bleed-through from the reverse side of the page.

تجربه فقیر میرزا مو باید که حکما در میان پنج پود
 نمود طبخ اشپز بر لایب ادرها را باز کنند ^۶
 هو الازم است اگر هو اخوزی نماید علاج ^{بنا}
 بیماری بود همه همسایها میشود از بوهای بد کید ^{ها}
 و احتراز نمایند که در گوشهای نثار و صد و سخا ^{دا}
 شدت نارگی گوید نمک شوره باد و نفق بکند ^{کنند}
 میکرد از در بستنک هوا باید که روشنائی و باد هوا
 در آنجا بوزد همیشه از چهار طرف هو الازم ^{بند}
 بکورد بکند آتش حرارت بخار سیجاره چن کشند
 انظر فها و همیشه در او آب و جاروب و پاکیزگی ^{جو}
 باشد در دیوارها و باشنگها الوان طایفه ^{ها}
 و درها و ارشها و پنجرهها همیشه هر روز پاکیزه ^{بند}
 پاکیزه ^{نکند}

با کهنه سفید با کتان که گرد خاک نرم خود شانه
 حیوانات ذره بینی میکند و هستند و باید درها را
 و پنجرهها و ارشها را همه را با روغن مالند بخار سرد
 ای نمایند سفید کنند اقلای ماهی یکبار در و بار
 لازما ^{دا} و تمام ظروف مس باید سفید باشد ^{بنا}
 زنگ و زنگار بکیرد با ماست دوغ پندرسکه اش ^{بند}
 کشک و ظروف آهن هم باید لعاب دار باشد تازه
 و کینه کار بخواهن بد تو از زنگار مس است ^{مر}
 خوار و زار نمایند بعد از ترش ماست دوغ ^{بند}
 اینظروف را با آب گرم صابون بوره ارمی ^{بند}
 و بخشکانند تا ظاهر نشود از ترشی سفید ^{بند}
 ظرف نقره الو میسوم و سرب و نیکل خیلی زهر ^{بند}

از استنشاق هوا که کذب بد بود: بادها مخالف ^{مخاطب}
 با جراثیم سمی و ریه‌ها و مواد عضویه که کذب بد ^{کی}
 بود: هوا جوی: مبیاشند: از انحراف مثال اطاق ^{البرق} من
 بود: و لا تقوا بایدهم الی التهلکت: حفظ الاذنان
 خیر من حفظ الاذنان و بگریزند از شهر پرور و رند ^{کوه}
 و دها و سر چشمه‌ها: هواها معدله و آبها معدنیه
 که خانها: بلند با سیاه چادرهای سرگوشها: و ^{و خا}
 ناره ساز بنائی کرده و کلکاری نموده با سبزه اشجار در ^{خسها}
 بید معلقه بید مجنون هر چه بیشتر بهتر است: ^{درب}
 کاستان به در و دیوار کاستان بهتر از هر جایست ^{مکان}
 اگر دسترس بضرزند رند بیرون نمیتوانند از خانه ^{بزد}
 بود: اما لا بد است که لا یتراک کله: ^{لا} اقل طاقهارا

(Faint bleed-through text from the reverse side of the page)

سر باز و دلواز بی طاق فراد دهند ایوانچه مانند
 بی دره الان طاق طاقچه بر صند و خانه طنبی
 باشد خانه جایگاه مردم بر آمدن هواها خشک صاف
 در آنجا آنها مسکنها بملاحظه و ریزش بادهای پاکیزه
 نسیم صباح و نسیم شقر بر فضل لواجب نکه بر هر جا
 میخوانند بزرگ بزرگ باشد اطاق ها ایوانچه بالا
 وسیع باشد برای خواب تابان بود بن و بدن آنها
 و فرش و درخت خوابهای خود را مقابل درها اطاقها
 درها هم باز باشد وقت سحر و سفید صبح تا آفتاب
 نماید از آن منزل هر چه آفتاب در خوابگاه جایگاه
 بناید بهتر است خوبتر رسود تر بر و هر چه در خانه
 منزل حیوانه بر سیر دوره هوا بیشتر باشد بهتر است

تابان

تابان در غلام گرم گردش خانها همه را بوزد بر درخت
 نتوانند هرگز بجز صحن خست کرد و توت سیاه انجیر را
 سنجید زبان کجشک بر در میان کرد و خاک جا
 کردن و باد بناید کسی بایستد هرگز که در خاک بخورد
 بر بیمارها را هرگز در جاهای محبوس زندان به هوا
 نتوانند که همینه بزود بر او از هوا هم بدن آنها را
 و سرمانند هند و رطوبت به بیمار نوزد بر با چشم زرد
 همیشه بالایی بدن بیمار باید بپند زند بر تبدیل تغییر
 لباس بر هوا لازم لازم است بر بیمار جا خوب کثیر پاک
 سفید لطیف نضیف شسته با جامه که کل سبزه آب باشد تا بر
 استخوانها باشد در شب هرگز نتوانند دندانها را از زیر استخوانها
 که از آب خورد چند نفع در شب ضرر است از جماع شری

سنگین کردن بدتر است ^ن باب هفتم فی الارض و المائا
 والرياح و تأثيرها علی المساکن ^ن در بجه هفتم در نمودن
 خود زمین و نمودن آبها و نمودن بادهای ^ن و سود و زیان
 آنها از ضرر و منفعت آنها و عمارت ها و خود خرم که
 آنجاها شب و روز جای گاه و آرامگاه دارند بجه رسیدن ^{ست}
 اشکال را نمودار است ^ن ترکیب خود کره زمین بر آوردن ^{قطب}
 جنوبی و شمالی و مدار جدک و سرطان و خط استوا
 و کهکشانشان عظیم و قدرت علم و صنعت ^{کره}
 جل جلاله خود شرامد خلیت کلیه هست در تان
 صه برای امتزاج فصلین و چهار فصل بهار و تابستان ^ن
 و پاییز و زمستان ^ن و از پنج پارچه شمرده میشود
 و اول قطعه آسیاء که ایران است در میان ^ن انقسمت آسیاء

در سطح زمین

وسطی میباشد میان هند ^ن و کستان و سند
 و چین و ژاپون آسیاء کبر را میباشد در وسیع ^ن
 برخی سلطنتهای کوچک عیسوی از هم آسیای
 صغرا نامند ^ن پس رکن دیکر کره زمین قاره افریقا
 ممالک حبش مغرب نوبه سودان و کلبا است ^ن
 رکن کره زمین ^ن قاره اروپا و فرانستان باشد ^ن
 پادشاهی دارند ^ن چهارم قطعه کره زمین ^ن امریکه
 و نیکی دنیا نامند ^ن سلطنت جهور و انارو
 و پنجم قطعه از قطعات زمین ^ن استرالیا ^ن
 علماء فن ^ن جغرافیا ^ن ای علم کره زمین ^ن پنج قسمت
 و برای حفظ صحه قانون صحیح ^ن که زمینهای مستقیم
 که صلب باشد ^ن در آنجاها فرو نمیرود ^ن و سر و حرکت

و نگارند از سردی و رطوبتها مانند زمینهای
 شل و شول خاکهای مرده بوم بجز تجربه رسید که
 زمینها ریات بوم و ماسه بوم برای حفظ صحت بپزند
 عافیتش خوبتر است و مردم صحیح و سالم و تند است
 جان و ساز و سرخ و سفید بجز چرا که رطوبت زمین را
 ماسه و ریگها بخورد و میکشد و بقیهها آدمیزاد دیگر از
 و اسبی نمیتواند رسانند چرا که می بینیم همیشه
 سفید بوم است مانند ماه نقره خام این گواه خود
 خشکی هوا و زمین است بجز و بر میگردد شطاع خورد
 و تحویل مینماید اشعه نوز را پس هیچ گرمی ناشی از
 خورشید نباشد جاف حوصلت و چشمها را اثر
 خیره ناتوان مرمود می نماید چشم در آنجا ها

مکرانک

مکرانک و زمینها ای که در آنها میباشد برف بچوداند
 بسیار خوب است برای زحمت فلاحت مثل زمینها مر
 ملاطبه مالطه مکه مصر بجز که بسیار بسیار خوب است
 با بچه بساطن کشتزار مرغزاد سبزه زار میرید بزرگ
 و بارور میشود مثل نجف باد صفهان که بزود در سال
 اول میوه میدهد مثل نارنگی لموی ^{سه} مظان بجز خانقا
 خوب هزار ساله میتواند پیدل نماید و اکنون هم
 میشود خانه ساخت مثل صفهان خانها و مسجد ها
 اجر هزار دوری ساله مانده برای ب هو خوب و چهار فصل
 کامل بودن آنها بجز چرا که اشکار است که نباتات
 حلی شامند بسیار بسیار بجز اسید کار بونیک بجز
 در هوا و در جو موجود است تمام میگردند با این جهت بسیار

خوب برا استنطاق هوا میشوند ^{بنا} پس بهترین جا
 و خانه آنها اینجا است که درختان باشد و بلند تر باشد
 خانهها از سردی و گرما و اگر بسیار درخت کرد اگر خانهها باشد
 زبان دارد و صحت ملاحظه ^{بنا} و اینها جگر در خانه
 دور کند از آب سرد باشد بسیار خواستنی است و صحت فزاینده ^{بنا}
 چرا که هوای اصلاح مینماید و رکن اعظم و درخت بسیار
 برای حفظ صحت بخوبی دارد بخصوص اگر بالینه هم باید ^{بنا}
 بهتر و از آنها کرد اگر خانه با مصالح درختی و کوبیده
 و سبزه و گشت زارها را بر قوت قدرت نماید خلق و اینجا
 بر روی و خیل خوب تر بهتر است ^{بنا} از جمله آنها
 بنا با کرم خورخانهها اینها و لباسها و در دیوارها ^{بنا}
 و مد رسها و کوبها ^{بنا} و بلند و درخت و در آنها ^{بنا}

سرپوشیده

سرپوشیده ^{بنا} و درختان ^{بنا} اگر چه آنها ^{بنا} هر جا ^{بنا}
 آنها با ایستند جمع شود تا چار کندید ششون کرد ^{بنا}
 مورد خلق کنند تمام مردم را بیمار نمایند خواهر و زار کنند
 باید خانه ^{بنا} لانه هر کس هست یا آنک کنند یا خراب کنند
 این بوها خوب عطر ^{بنا} باید نوی کند بد هر ^{بنا} و صحت ^{بنا}
 بسبب هوای ^{بنا} که کتند و مجتذب ^{بنا} هر ^{بنا}
 بشر مینوانند بکشند ^{بنا} بگویند ^{بنا} هم مینوانند ^{بنا}
 خوبی و حیوانات بخورند آنها ^{بنا} که در کام هر کس
 از زبید ^{بنا} که بد میباشد ^{بنا} نباید ^{بنا}
 مغرب ^{بنا} ساخت میکشد ^{بنا}
 که نزدیک ^{بنا} باشد و با طاهون ^{بنا}
 نماید خالق ^{بنا} و با از ^{بنا} و طویل ^{بنا} ^{بنا}

ظاهر

و کمال اعتناء باید نمود که باید همه روز خلائها را
 بشویند برو بند آب اسد فنیک پیاشند در میان
 کور خلائ و آب نمک اهاک بوره سرکه برزند و لا اقل
 دس و دیوار بیت الخلائ را به بار و عن زینت زینت
 آهن اهاک باید رنگ کند با کل سرخ کل امی که
 همیشه باشد با سبب مالند و بشویند که بوی چشم
 و سینه مرد مرا خراب نماید و شبشها و در ^{سورا} در او
 خهای او را از بالا بار نمایند که افتاب ماهتا
 بوزد و از چهار طرف سوراخ باید داشته ^{شد}
 تا بوی بد کار بوی رود و بوی خوش بوی بوزد
 و خود بول و شاش و براز و نجاست بد رو دیوار
 نماید و نه چاهرا همه روزه آب برزند و کتاها
 در کت

ص ۱۰۷ و ۱۳۰

تخصی: از حیوانات پرنده زهر در مینیم
 و لا طریطیر مجناحیه الا اعم امثالکم: هزار گونه جانور جاندار در اینها می بینیم
 از جود و ما من ابنت فلان من الاعلی الله در
 و کلیه علل بدن اهل عالم بسبب از این
 است: قضاة بلاء دام و فساد هوا و در هر
 کوه زمین از فساد هوا است با حسن الای کیاها و
 و کوه و ماست و میوهات و بلوغها شبانه پنجه
 بازاد و آبها و استنشاق هوی جوامعها سبب و ناپاک
 و حسب و مطبقه و محرقه و نوشه و نوبه و تنب
 لایز او همه تنبها و بیمار بهای دنیا محرب خودین
 که از کندی خون است پس از استنشاق این حیوانات الاغیر

باستنباط

باستنباط تصاعد مواد عضویه: از کل و
 کیاها کند بد و ترشید: با ناسیلات گرمی هوا
 هوا و خاک و ریهها و استخوانهای چرب مرد از منجلا
 و چرکی و پستی بدن و خاک و ریهها و بویها کورد الیها و
 خانها و بوی شراب و عرق محله بهبودیها و
 کند بد که در هوا مرکب و مملون گردید و در کثافت
 و ذل و سقم: از ریههای کند بیمار بهار رخ
 این اساس لایمان الطهاره: و النظاف
 یمان: از چهل و هشت است که با محسین
 بین در جوف نضاء هوا اجسام و اجساد جانوران
 میگردانند که بالند و پرنده و چرند و کزنده و رو
 که آنها را چهار جوده می بینیم: از جودات

و کزنده

دخمبرای و اسبورا هر سه نوع را از تقش
 کهنه چینها و کهنه فروشها و خاکروبها
 و کدایها و منجاریها و دباغهای هدان
 کردم ترکیب و کرمنشاه سید کاظم تلعب ترسیب
 و استکشاف این مواد عضویه در دقیقه را
 نمود ام و پیدا شده است برای بندها اشکارا ^{میکرد} تا بان
 برهه کون اینشکان مؤید ^{تمام} آن است که منشأ
 امراض معدیه و دودهای بیدران کننده از این
 خاکروبها و کثافتهاست دیگر شک نیست
 این معامله شصت منکم تحقیق ^{مورد} و اختراع
 ابداع استکشاف این فقیر را در دفع ضررهای همه
 عضویه زمین که دفع بیمار کند یادگارند کار ^{میکند} بسیار

ذی

برای مردم ایران ناخواندگان و کورگود برای ^{حشره}
 و دانات و میکروبا که استنجا جرب سودا حکم خارش
 امراض سوداویه علاج است میکشد تمام میکروبها
 و کلیرین همه که مهابت که مؤید مؤسرسین ^{شم}
 و مؤخر و سنجاب و بز و کوسفند و فاقه را میکشد
 و اب هک و دود اهلک و دود زرنیخ تمام ^ت حیوانات
 جوهورا میکشد و اعلا ن همویه این ^ت جقدر
 دکتر میرزا موسی سیاح اصمها یکصد نورد ^{تخم}
 کل و کینا و چین تخم کلها گویا ^{مید} جود که که ^{مید}
 و کوه مالکون قطورافا نادگان شیرین و کوه ^{کل}
 ارمانستا و کردستان و کوه الوند و کوه ^{بزر}
 و کوه اورمانلیون و کوه اورمان تخت ^{کوه}

Faint, illegible handwritten text in Arabic script, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible handwritten text in Arabic script, likely bleed-through from the reverse side of the page.

مرزاید هواز بخ و کوه و لرستان بخ و کوه موی
 کوه سنا بخ و جبل لبنان بخ و جبل امل بخ و جبل
 بخ و جبل قاف بخ و فقان بخ و کوه سفید بخ و کوه ^{سقا}
 بخ و کوه غلی فغانستان بخ و عموما بخیر رسانند
 که هریک از این کوهها بخ و ریاحین بخ و اذها ^{هک} بخ که در
 باقله کوه یاد امانه کور و سینه و سینه اصلا و قطعا
 در ^{هون} انکو شهر و رقبه هورده که باشد دیگر بخ و باطن
 بخ تبهای محرقه مطبقه نوبه و بیماریها اصلا در آن
 و مرز و بوم کشور سنان اقلیم نشد و نخواهد شد ^{ساک}
 تجربه نمود صرف سال بخ و نمود همه نمونگان ^{محمدا} کلها را
 انبوی کیهانها بخ و جگر بخ و بکل نفسن انقه الموت
 بچنگ آوردم برای منتهی ابتانوع و افراد جنس بشر ایرام

دهمه

و همه را تقدم و تسلیم دادم بچنگاب حلا القاب اصل
 آقای آقا میرزا علی اصغر خان صدیق الملک ^{محمدا} بزرگوار
 اداره مبارکه ناصریه روزنامه دولتی بخ و ^{صلین} بخ و
 و قطب لغا رفین چنگاب حلا القاب حلا قافی نامیرزا ^{صلین} کوهها
 صدق الملک کثر الله مثلهم بخ که منقلا ^{شوند} بکفر ^{شوند}
 که عموم مخلوق خدا بقیض ^س سند بخ و خبر النامین ^س ایفیع النامین
 بخ و هنوز میدانم چه شد بخ چون نبودم بران ^س بخ و در آن
 پیدا نشد بخ مهال است رواج هم نکرده ^س بخ و شایع
 کاشته هم نشد در باغ و باغچهها و گلخانهها و نارنجستانها
 کمال تاسف و تیر است از برادر وطن که فدره ^س مثل ^س مینده
 ضعیف ^س اندکند که تمام لذات شهوت ^س بخ و خلق ^س و
 خلق خود را با مال موالی خان ^س ضرر قومیت ^س سلطنت ^س بخ و

۶۳

و بیمار \times د باغ خانه \times سلاخ خانه \times طبله \times
 طاقل کوسفند حمام مزبله مدرسه غسالخانه \times \times
 هر حضرات اگر ناچار شدند \times درخت بید معلق
 انگور \times لیمو نارنج کل بکارند \times و آبهای چای
 چشمها چاه کاوها ناچار بیارند در میان آبخانهها
 قرب جوارند بیدار باشند که در گاهخانه یا با ^{نها} الا
 یارسی ها یا کوشکها یا منظرها را مقابل جاها ^{سکله} \times
 کبراست و بادها تند و سخت میوزد نه باد گرم نه باد
 سرد هر دو زیان میرسانند هم بعمارت هم ^{بصحت} با \times
 ابدان عمومی \times و نباید بخود بدن انسان \times بوز \times
 یا باران ببارف یا برف و صاعقه بوزهر که باد بوی بخورد \times
 میبرد \times بلاغری بدن و کم طاقی \times بخورنی \times واجب \times

که از همه

۹۷
 که از همه بادها فرار نماید و بگریزد هر چائی باد میوزد از آن
 زوداد میزد و چوب مخصوص باد \times که از آنجا آب و کوه \times
 و بیت الزاحتها و طولیها و ضابطخانه میوزد \times و مواد
 عضویه کند بد \times در آن جاها میوزد بیماری \times و آب \times هم
 در ساکن کارونها \times دستنویس \times کم پیش از اینها نوشتم \times
 زمینها نمایند \times برای منزل و نشین \times کاه مردم \times و اگر \times
 خانه ساختن و بتائی کردن دارند باید سفید \times کار \times
 و کج کار محوش سفید خروف تازه سفید رنگ خورد
 باشد اگر چه بزرگ \times کاشی در \times باشد اذن \times \times
 باشد آب جارو کشید \times باید تیرها وارد \times \times
 کلفت بامبلهای کلفت \times و ادوات البناء \times
 \times و میخهای کلفت بلند سنگین \times \times \times

سخت سخت پارسوها بخارها نظای کهنه برود
 خشت کهنه برود و آهک تازه کچ و آهک و ساج
 بخار که آهک نمیکند در طوبت هواد اخل زمین
 منزل شود و بیمار نماید صاحب خانه را و موریا نه بخور
 چوبها در بهاطره ها را بخار هر چه آهک کاری بیشتر
 باشد تا نوشتار بهتر است و نیک و وارنک نماید
 در و دیوار را بهتر است بخار توابع منزل و خانه و کمان
 ناچار باید دور نماید و در منزل او درخت بکارند بخار
 انکو بر نادم نوت هلو سبب به نفاح کلایه کجور انکو
 که در خنکها همه خم دور بد و بکارند و سگ کوب
 خروکار و کوسفند بان در خنکها نباید نزدیک شود
 بخار چو که بخار دهان و لغادگان حیوانات اسباب ضرر در

چون گویند

نوحه جوان است و بر میکرد در هادی در خندان با نشان
 لا اهل الح و باید پشت منزل چو پوشیده باز نوبتاری باشد
 بر او بولوا برید بر خنکها در خنکها در خنکها در خنکها
 خراب نشو و آبهای چاه منبع و دستک و حوض خراب شود
 سرپا شده که گویند تا در مستانیا سر شرا با زمینها انجم بند با
 کنند که شستن کتانیات بیابند تا تو اولند بخار در دیوار
 داخل و خارج را با اسهال نماید بخار شکر و زنگ مقابل در
 و در خنکها را باید در خنکها در خنکها در خنکها در خنکها
 در مالند و ماله کنی کنند خوراپیه موم موی اسفند بخار
 بخار وضع منزلهای خانه نازار

باید خانه با کمان افلا باید در طبقة باشد لا محاله لیکن بخار کجی
 و میخوابند تا حکما تر از طریق با بنده خوراپیه با باغ کوسفند

در شکل سطح بادام صغری که پشت خم ناید بسازند در شهرهای
 سرد سیر بر سر طاق و برف بچ و باران بخار و مستحق بسازند در شهرهای
 گرم سیر فاوس فزیکاشیر را کاشان هم بزرگتر از کاشان است و بر سر طاقها
 و بنام اگر پشت یا مهار را با اجر کهنه فرشته یا سبزه را بر سر طاقها
 در بالای طاقها و طاقچهها را بصورت در بر باد هوا ناید که در آن باشد
 مقابل طلوع آفتاب باشد بقیله اعمار اولیتر است و بهتر است
 بخواب است که طاقچههایش بر رگ و غلام کر و زین دنیا لهم
 و حوضخانه دار و هشتکخانه و دیگرها و در اینها بر زرد
 و سوراخ طاق در بنا و پلهها همی چنین بزرگ کونا پله بسیار
 بلند پله بنایند با هر چه پهن باشد و کونا بهتر است و در این بناها
 و در اینها که در بناهاست ناید چوب باشد تیر باشد تحت
 باشد و در طاقچهها در بر طاقهای در بلاط کج و طلق است بمانند

مانند

مانند در این خانه هشت بسازند بخار و هر روز بلاط
 یا اجر یا سنگ یا بجز مطبخ را بشویند با آب سرد و دستمال
 بمانند طاق و طاقچهها بلند و در بنا باشد سفید و نمک و
 ماله باشد مطبخ همه خانه دنیا بخار و واجب لازم است
 ضروری که در بر طاقها و طاقچهها و در آنجا همه را بلند و پهن
 تر نمایند و قابل هم دیگر باشد طاقچهها و در بر طاقچهها
 تا اینکه باد هوا نسیم صمیمی که با دصبا عمو با بسیار زرد
 در بناها و بزرگ کند انجارا که همای بوند و خورشید هم
 در بناها بیشتر و شنائی و حرارت دهد در درها
 و شبهم ماهتاب عالم تاب روشتا بیشتر در بنا
 بمانند تار و در طوبیت را چوب خورشید نماید شب حرارت
 ماهتاب جلب بمانند تجربه میرزا موسی در الدنیر

[Faint, illegible handwritten text in Arabic script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

بهترین خوبتر و خوشترین جا نگاه خانقاه خانان خانان
 حیوانه که قرار دهند بسیار بلند شتر از زمین باد رو ^{شمال} اما
 نیست که باید در تمام اطرافها بالاخانها یا بنیادها برود ^{مسوا}
 همه جا باید باشد و کمال اعتناء بخار و بنا و همندس
 درونی و بیرون و تمام در و مسایه و اهل محلها و شهرها
 و دکانها و حقیقتا خلوصا در این کار که منافع عمومی
 و مضرت عمومی در اینست امر و نهی نمایند و امر هر
 و نهی عن المنکر را اجرا سازند که در ^{بازار} ^{لائی} و ^{بازار} ^{باشی}
 همه جا ایستاد قناب شب و روز آمد و شد و ^{بازار}
 باد و خورشید باشد کنکرها و کاخها و بادگیر و برجها
 خانها و عمارت قدیمه و سانسکنتریها و چینهها
 و مصریها و کبرها و پادشاهان صفیه همگی ^{بسیار} ^{رایج}

ند بهر صحتیه بوده و بافتاب زدن عمارت ^{بسیار}
 خانه ^{بسیار} و نمکدن ^{بسیار} و چهل ستون ^{بسیار} و هفت
 که وین نمودند ^{بسیار} او عند الزاین کونه بوده ^{بسیار} که
 طاعون و وبا ^{بسیار} و حمیات تبهای زرد و سرخ باد
 می امل است ^{بسیار} و بعضی صند و خانها و زیر زمینها
 و دستاها ^{بسیار} و خوشخانهها و انبارها در زیر زمین
 زیر پنجه ^{بسیار} ادرسی طاقها برای خزینه مال التجاره
 و ذخیره امتعه اقمشه باید بسازند و این ^{بسیار}
 اهات باید بمالند یا سفید تخم که زناک بکند ^{بسیار}
 ایشمر ^{بسیار} یا مد کچ طلق بمالند ^{بسیار} جاها ^{بسیار} اها ^{بسیار}
 سفید تخم مرغ نامثل ^{بسیار} انبار ^{بسیار} ^{بسیار} ^{بسیار} ^{بسیار}
 اصفهان بشو ^{بسیار} و یا مثل کتخانه امامیه اصفهان

الحمد لله رب العالمين
 الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا
 ان هدانا الله لكاننا من الخاسرين
 اللهم صل على محمد وآل محمد
 الذين هم ائمة المرسلين
 صل على محمد بن عبد الله
 الذي هو خاتم المرسلين
 صل على جعفر بن محمد
 الذي هو خاتم المرسلين
 صل على علي بن ابي طالب
 الذي هو خاتم المرسلين
 صل على الحسين بن علي
 الذي هو خاتم المرسلين
 صل على محمد باقر بن محمد
 الذي هو خاتم المرسلين
 صل على محمد تقي بن محمد
 الذي هو خاتم المرسلين
 صل على محمد باقر بن محمد
 الذي هو خاتم المرسلين
 صل على محمد باقر بن محمد
 الذي هو خاتم المرسلين

(Faint, mostly illegible handwritten text on the right page, possibly bleed-through from the reverse side or very light ink.)

بالا تر بنایند و از آن ارزان است ایند و اها
 هفته یکبار باید او را در شبها باز نمایند ^{لپه}
 کنند بیرون بیزند که مردم خواب باشند آخر شبها
 باید بشود ^{اصطلاحات} ^{طویلها}
 که دانهها ^{غافلها} ^{کوسفندان} ^{کثانها}
^{لا علاج} ^{لا بد} ^{اباید} که طویله و همه من ^{حسوات}
 پرند ^{چیزه} در نده ^{کرند} ^{روند} ^{دوند} ^{ها} ^{بسیار} ^{رزد}
 رزک و در خورشماره آنها ^{دو برابر} ^{بیشتر} ^{باشد} که ^د
 وقت ^{منج} ^{طویله} ^{کو بید} ^ن ^{انها} ^{با} ^{کل} ^{اف} ^{کردن} ^{یا}
 با خورها ^{جا} ^{باید} ^{رکشاد} ^{باشد} ^{هر} ^{چه} ^{بیشتر} ^{بهر} ^{بزد}
 و ^{لا} ^{بد} ^{اسوراخ} ^و ^{قنات} ^و ^{یا} ^{چاه} ^و ^{یا} ^{چاله} ^و ^{یا} ^{کودال}
 و ^{یا} ^{جوب} ^{اب} ^{روان} ^{در} ^{هر} ^{چو} ^{جا} ^{ها} ^{باشد} ^{بزد} ^{بر} ^آ

تصفیه

تصفیه از آنها ^{بزد} ^{قاندورات} ^{بزد} ^{پس} ^{شام} ^{را}
 بیرون بزند یا آب ^{ببرد} ^{یا} ^{پنهان} ^{کنند} ^{شام} ^و ^{ببین}
 آنها را ^{بزد} ^و ^{بیم} ^{بناید} ^{هر} ^{کرو} ^{فوکراسب} ^{یا} ^{میترا} ^{یا} ^{چا}
 سوار یا جلودار یا ^{میر} ^{خورد} ^{یکی} ^{کشیک} ^{نوم} ^{بزد}
 بیای ^ن ^{اسب} ^{یا} ^{ماد} ^{یا} ^{فاطر} ^{ال} ^{اع} ^{باشد} ^{بزد} ^{بزد} ^{بزد}
 میترا ^{اسب} ^{بزد} ^{در} ^{میا} ^{خورد} ^{طویله} ^{بخوا} ^{که} ^{ار} ^{تو} ^{ببین}
 شامش و نفس حیوانات ناخوش شوند ^{بزد} ^{ال} ^{من} ^{بسته}
 مؤثره ^{بزد} ^{چرا} ^{که} ^{هو} ^{اطر} ^{یا} ^{ها} ^{بوی} ^{کند} ^{میکند} ^{بزد} ^{بزد}
 اتم ^{بزد} ^{ضرر} ^{درد} ^{درد} ^{برای} ^{مهر} ^{ها} ^{بزد} ^{من} ^{ال} ^د ^{بسته}
 و سل ^{حلیله} ^{بزد} ^{بها} ^و ^{در} ^{طویله} ^{بالا} ^{تر} ^{اصطبل} ^{قرار} ^{دهند}
 مهرها را یا جلودارها را ^{بزد} ^و ^{یا} ^{بای} ^{قاطر} ^{بزد}
 بالباش ^ش ^{شفید} ^{مهر} ^{ها} ^ز ^{دی} ^ک ^{طویله} ^{ها} ^{بخوا} ^{بند} ^{بند}

Handwritten text in Arabic script, approximately 12 lines, with some fading and bleed-through from the reverse side.

Handwritten text in Arabic script, approximately 12 lines, with some fading and bleed-through from the reverse side.

بتوانند رسید که بخورد و خوراک و خواب و آب
 اصیل حیوانات نمایند و صرصرم بنزد ازها و
 ششم ^{خوب} آب آهک آب کج آب کهل آب گداز
 آب پیاز آب اسید فنیق آب بوره هر چه
 میتواند گرم گرم بعد از خاروب پیاشند در
 آن طولها ببرد و پرده کلفت یک در زمستان و در
 نمایند از ترس سرد در ب طولها را چرا که بد
 هو را کند یعنی نماید واسطه با زود تریما رسنماید
 هفتم آنکه افتاب و ماهتاب روشنای در ب بچه
 و باد هوا خور همیشه باید را نطویل باد خورد
 باشد تا حیوان بیمار نشوند و صبح شام
 نمک نوشا در کو کرد آتش نمایند و هشتم تمام خیلها

در زمستان

و فرشتهها و قاطرها را صبح شام باید بیمار قشایر ^{بند}
 کیسه بکشند بشورند و خشک نمایند و ببرد کرد
 یکساعت هسبه و نهم با گاه با جوی با قلا گلاب
 سر یونجه و یک نخود نمک با دوره ارمنی با گوگرد ^{بند}
 و با فوشا در د و هفته بکرتبه و با پشم ^{بند}
 گرم نرم میوشا ^{بند} و در بسمان افسار و نه کوتاه باشد که سوا
 بخوابد و نه بلند باشد که دست و پای او را ^{بند}
 کشد و خفه شود و دم تکرار و صیحت توضیح واقعا
 برای آب لازمه منزل و اصطبل طویل و باد هم ^{حار}
 آبها را با صاف نمایند یا بجوشانند یا تکرار در صاف کردن
 آبهای آنها نمایند مبادا کند بد باشد آب ^{بند}
 آبها و با آبهای رختی بیها یا آبهای بسته در ^{بند}

یا ابها در حمامها و منجلا بها یا در باغها آنها کز
 بد هند بچووانات که بر از گرم در زه نجاست است و ناخوش
 میباشد آن ابها انسان و حیوانات را این به جاری
 خوب جاری چشمه جاری باشد یا اقلاً چاه باشد
 یا قنات لابد آب استقبالها طهرن پناه بر خند این
 بخواب یا آب بخور منگوخانه حسین زرگر اصفهانی را ده
 شود و آشوب پهن شود شامش شود یا چاشنی روز بخورد
 بخور و لاف ایمان امین کس هم رسد از در ده چوب کز
 او بد و زهر زکة تراب شامبد نشان رو است اگر
 آب کربناید بخور آب فطر مصعب با هر ارباب بود با اگر
 محلولاً بخورند یا خاکستر یا زاج سفید بخور با کز
 انکور صاف کنند یا چارناگر بر هر جا از کشورهای

[Faint, mostly illegible handwritten text in Arabic script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

سر راست بر پس بسیار بسیار باید بگرز نواز
 سوگامستان مخصوص از سو روزیدن نسیم صبح و سنا
 سحر برف بوزان و بوزان زمستان باید که یا آتش را گرمی بخا
 یا منقل یا بخار آهن آلات را فعال سنگ آتش نماید
 گرم شدن خا نها و اطفاها شان ادا م که این جوهر سنگ
 پس نباید اصل خود طاقها و صند قاقها و ارسبها و بچند
 و بالا خانها و امند میر برای زمستانائی نمایند بر کجک
 اطاق مال زمستان در طرف آفتاب رو بسازند چه با
 او وجه پایین خانه را گرمی زمستان و اطاق بها در زمستان
 آتش نمایند علو کنند بر مگر آتش فعال باد اچم کند
 که خوب سرخ نمایند و خاک تر خل که شد میرند مینا
 اطاقها با پرست زنج و رنگی و لمور و تقال بر تو خور

کدر

کند رنگ پوست انا و بد است خرد در ارد سرد در
 دارد بر کار برون و تین دارد بر میان ماده ^{ملطف}
 مسولوزیه آن هر است حادث مذموم ^{هل} مسوم
 اصمهان است مبادا بود ذال در طاق باشد زنهار
 زنهار که هر آگشده در ساقا فاصله بوی غل آهن
 زنده را میکشند لکه در او زنهار نمایان شود خفیه
 کلات منقل کلی با اجرا بسند آتش نمایند بر زنهار
 زنهار از منقل مس و برنج و آهن که زنهار کشند
 در ریجیا آدمها را میکشند بر آتش ^{مفرق} در مس
 در آهن بر علو شعله دارد در اینها شد حد
 زنهارش بیشتر است و زود میکشد آدمها
 با بود علو آتش در هار با زکند که باد هوا آورد

بوی کار بون دود مر برود و همیشه بالایش
 و شعله جلوت و بوی و قالها و زغال سنگ با کوهها
 تجمه خود فقیر میرزا موسی آب بخوشا که نمایا بود
 یا نوشادریا زاج داشته باشد تا زهر دود کار بون را
 میگیرد در طاق اسبامرض عله نشود برای مردم
 بخار آب را آدمها میخورند و یاد زهر بوی غالب است
 تنفس آنها و کار بون نمیکرد و الناس عا ارجا
 گان دارم و عمر عزیز صرف شد تا دانستم و معنی
 برادران با دکار جها نا پاید رمیکندم رفتم قارعا
 شماها برسد بماها خدایا مرزد ما و شما همگی
 بجلال و قدر خداوند و محض غیرت بر اینها
 که فرنگیان وحشی خال اماها را حیوان می شمارند

با اینکه

با اینکه دولت و ثروت و نعمت و قوت و قدرتیها
 همه از تصدق سهل مشرق زمین که ماها بد بختها با هم
 و لی نعمت اعظم مرد است امر یکا و وارثا و ماها اهل مشرق
 زمین هستیم مال ما را میخورند خور را میزند استبا انکار
 بول اموال را میزند ملک را میخورند دولت ملت ما را از ما
 دادند و هنوز خود ما را هم حوادینند کردن همیسا
 و حقه العیون و قواعد صیغه چشم در علم و مناظر و
 پیش از اینها نوشتم که شدت ظلمت را دیگر برهنه نماید
 که برای چشم و همه حواسها و قوا ضرر دارد و همچنین
 بسیار و خیره شدن چشم بهر دو سو با فراط ضرر دارد
 چشم از هر طرف و لا و لا تبسطوا کل لبسط و لا
 ملوما مد حوا و لا خیر الامور اوسطها و لا چنین

از تار یکی بکوه یکد صه بروند و در روشنایی بکنند
 بتاریکی بروند هر چه در دست است و بچشم کوچک است
 و طفل خورد را بهر بیشتر متوجه شوند پرستار
 از خودشان بالا تر نگهدارند تا چشم او در دست
 که شعاع خورشید را با چراغ بناگاه نرسد و در
 شدن در روشنایی نیم ساعت جایز نیست نباید خیره
 بچراغ ابد او در علو آتش نور زیاده کشید و
 اشهارا نگاه کند در خواندن کتابها و نوشتن کتاب
 از چشم بالا تر و دور تر باشد کافند هابلند و
 بهتر است در دست بنشینند در و سر بر زمین
 و خوانند در هنگام طلوع فجر و در قوس قزح و در آفتاب
 زرد نباید کتاب مطالعه نمایند و نه کتاب بنویسند

في هذا اليوم من شهر ربيع الثاني سنة ١٢٠٠
 حضر في مجلسنا الشريف من علماءنا
 المشهورين والفقهاء الكرام
 والطلاب الفضلاء والجمهور
 الكرام في دارنا المباركة
 التي بناها الله علينا في
 مدينة دمشق العريقة
 في هذا اليوم المبارك
 حضر في مجلسنا الشريف
 من علماءنا المشهورين
 والفقهاء الكرام والطلاب
 الفضلاء والجمهور الكرام
 في دارنا المباركة التي بناها
 الله علينا في مدينة دمشق
 العريقة في هذا اليوم المبارك
 حضر في مجلسنا الشريف من
 علماءنا المشهورين والفقهاء
 الكرام والطلاب الفضلاء
 والجمهور الكرام في دارنا
 المباركة التي بناها الله علينا
 في مدينة دمشق العريقة في
 هذا اليوم المبارك

في هذا اليوم من شهر ربيع الثاني سنة ١٢٠٠
 حضر في مجلسنا الشريف من علماءنا
 المشهورين والفقهاء الكرام
 والطلاب الفضلاء والجمهور
 الكرام في دارنا المباركة
 التي بناها الله علينا في
 مدينة دمشق العريقة
 في هذا اليوم المبارك
 حضر في مجلسنا الشريف
 من علماءنا المشهورين
 والفقهاء الكرام والطلاب
 الفضلاء والجمهور الكرام
 في دارنا المباركة التي بناها
 الله علينا في مدينة دمشق
 العريقة في هذا اليوم المبارك
 حضر في مجلسنا الشريف من
 علماءنا المشهورين والفقهاء
 الكرام والطلاب الفضلاء
 والجمهور الكرام في دارنا
 المباركة التي بناها الله علينا
 في مدينة دمشق العريقة في
 هذا اليوم المبارك

و در اطراف سفید کاری آینه کار سفید دیوار و
دیوار نگاه نمایند مقابل چشم سفید نباید باشد
اصلاً ^{شمع} یک چراغ یا پایه یا در خون زمین چراغ الکفا ^{نماند}
دوسه چراغ مضراست لا علاج چراغ هم باید در ^{طرح}
انسان بنام در شبها یا مقابل لاین اگر باشند ^{کینه}
ضرر دارد چرا که چشم راست انسان بیشتر میگرد
و هم چادر نگاه مینماید بیشتر ضرر چراغ ^{ست} مجسم را
میاید بپاره باد شاه ^{ست} بدن و ناچار از هر ^{بیشتر}
برهیزه نمایند از کرد غبار خاک نرم خاک چادر یا ^{بیشتر}
مهیج ها با آنکه در چشم پشه و مگس گاه ^{تقریب} مورقین ^{تقریب}
بخار بالایی ^{ست} شمال هسته بر دارند ^{ست} بمالند ^{بهر}
از مالیدن چشم و طلا ^{ست} نیند پشت چشم یا سر ^{ست} ناکشته ^{ست}

چشم بد تر از هر چیز است باد هوا صدمه ها قائل قول
قبل حمام بازار مسجد صفا بگوش چشم بینی هر چه ^{ضرر}
میرساند سوراخ گوش را بکنند یا کهنه کنان یا کاغذ
گوریا پنبه یا ماک چکه زیت زیتون یا در خون بادام ^{بزرگ}
بهترین اسانترین راه های چشم و گوش بینی میباشد ^{چرا}
همه حشرات دانات گوش چشم بینی را بکشند ^{ند}
واقفیه ضرر دارد تشوق ضرر دارد هر چه ^{خود} برای
بر حساست بینی و چشم و گوش مضعف باشد ^{بد}
بکار برد هر که چرخا قفل کند گاد که باد دارد ^{بشماره}
لاذائقه و لامسه ^{ست} در قوه معطم بهتر از ^{توشو} انقیه ^{ست}
پاکیز گوش بینی چشم را نکهد ^{ست} اشتن از چیزها ^{ست} آنکه
ضرر دارد اول ^{ست} برای نسا که هم ^{ست} خط ^{ست} نموده

وهم ضرر مالی نبرده هم اطاعت خدا و رسول نمود

باب الشغل والراحه که قصه ^{شد} ^{بنام} ^{است}

بیادگارند جمیل مانند و با محسوس عرض میکنم که از ضرورت

صعبیه حیوانیه ^{است} خواست که لا علاج قوام ^{صحت}

بد و مربوط و منوط است چنانکه تجربه خود ابر ^{است}

که تا یکصد و بیست سال اگر کسی در حالت صحت حیوانیه

و بدن خود بخوبی عمل ^{نماید} دوام حیوانیه او منقطع خواهد شد

لا اگر نشد هم لابد سر تمام مایه ^{تولید} و امراض مافی

پیدا ^{نمایند} و اگر در ضمن چرت بزند یا ^{بصورت} ^{صل} ^{نمایند}

باز هم ^{نمیرد} و زیان باومیرسد و اگر ^{میلوله} که پیش از ^{شد}

بالای غذا بروند دیگر ^{بهره} ^{است} و لو هفته یک دفعه ^{خواب} ^{نمورد}

نشود اینست دستور مکرر برای ^{بنام} ^{خدا} ^{است} ^{اول} ^{همه}

بر

اس بیکارست شقاوت خسارت ^د

جهان است ^{است} ^{روسیان} ^{میرد} ^{دینا} ^{در} ^{دیده}

بد تر از بیکاریست در حقیقت و نفس الامر اسباب ^{است}

بدن و ایمان و آبروست و بیست فطرت ^{شد} و در نظر ^{ها} ^{از}

دارشدن ^{است} ^{بیطالت} ^{الاله} ^{ایرت} ^{الفقر} ^{العزیر}

الکفر ^{است} ^{روح} ^{نفس} ^{جسد} ^{هر سه} ^{و اینها}

نماید و اسباب سر بر ^{رو عار} ^{و ننگ} ^{میکرد} ^{است} ^{امثال}

باز و صنعت و تجاری و آهنگر ^{مخیاطی} ^{و کسب} ^{ناید}

و عموم صنایع و عموم حرفه ^{ها} ^{است} ^{اسباب} ^{جید}

بدن و عمارتخانهها و شهرها و کیسهای مردم ^{بر} ^{نویسند}

شد ^{سبب} ^{با} ^{محسن} ^{نعمت} ^و ^{توفیق} ^و ^{انبساط} ^و ^{عز}

و خوشی و نند ^{رستی} ^و ^{زادگی} ^{در} ^{ضمن} ^{کسب} ^{کام} ^{است}

میشود و اما اینفع الناس فهمکت فی الارض
 پس بیایدی برادر کارگاسی صنایع در تمام عالم تا خود
 برادر پسران و همشهرن هم طنان با بقویت صنعت
 بهترین انسان نیاسویم با جسم و حواس سلیم و معتدل
 عقل و ممدوح علماء و مریب و ضلای کریم بکسب کمال
 کارگاسی علم است علم الابدان که اطباء مشغولیات
 اوجان جرعه دواء تلخ میباشد که آن تلخی مدد خیرش
 حواء همه مخلوق خدا و حکمت افراد نوع متین پس مدار
 خیر تمام عالم اطباء باشند که قوه حکمت بدان دهند علماء
 که روح دهند طول عمرها و تاخیر اجل آنها بستانند
 مقدسین طبایع حکماست و اگر ننگم ضرر رخسان
 هر چه پیشینم از دشواری بیکاری بود فقیری چیرگی

در این

On
18/10/13

